

& A

Thierry Schmitter

De geboren Fransman Thierry Schmitter (42), zeilend in de klasse 2.4mR, is drievoudig wereldkampioen en won in juni in Weymouth de Sail for Gold. In datzelfde olympische water gaat hij nu weer voor goud.

Wat gebeurde er in 1998 tijdens het ijsklimmen?

"Bovenaan een bevroren waterval werd ik meegesleurd door een lawine en ik kwam zestig meter ten val. Die val was zo hard dat ik daarbij mijn rug brak."

Met als gevolg dat je ineens niks meer kon?

"Klopt, dat had ik meteen door. Ik voelde niks meer in mijn benen. De diagnose luidde dan ook: een complete dwarslaesie vanaf de twaalfde thoracale wervel. Met andere woorden: ik kon nooit meer lopen."

Maar nog wel sporten!

"Ja, dat wilde ik zo snel mogelijk weer oppakken, ook omdat ik het prachtig vind om in de natuur bezig te zijn. Ik had niet voor niets een voorliefde voor extreme sporten en deed mee aan klimexpedities in de Kaukasus, Pamiir en Tibet. Dus na een revalidatie van

zeven maanden ging ik al vrij snel handfietsen, waterskiën, skiën en zeilen."

Bang dat je iets zou overkomen was je niet?

"Nee, dat is nu eenmaal de aard van het beestje. Ik zoek niet constant de veilige weg. Als ik ga skiën, ga ik off-piste en dan het liefst op plekken waar nog niemand is geweest. En tijdens het zeilen, zeker bij de één op één-gevechten, zal ik er alles aan doen om de beste te worden. Gehandicapt zijn betekent echt niet dat je geen competitief sporter meer kan zijn. Daarom vind ik het ook zo mooi hoe de Zuid-Afrikaanse sprinter Oscar Pistorius, de Blade Runner, zich manifesteert."

Zeilen werd ineens jouw roeping.

"Klopt, al was het niet zo dat ik nog nooit in een boot had gezeten. Als tiener deed ik in Scheveningen al aan catamaranzeilen en windsurfen. Dat had ik het liefst weer gedaan, maar dat gaat niet meer. Ik kan namelijk alleen nog maar zitten."

Dus werd het de paralympische 2.4mR-klasse...

"En niet zonder succes. Zo werd ik onder meer driemaal op rij wereldkampioen; vorig jaar in Weymouth haalde ik mijn laatste titel."

Kortom, het olympisch water ligt je wel!

"Ja, anders dan bij de Spelen in Beijing,

toen we in een bijna windstil Qingdao onze wedstrijden voeren, heb je in Weymouth veel wind. Omstandigheden die mij goed liggen."

Goud?

"Dat is wel het doel. Ik heb een bronzen medaille op zak, behaald op de Spelen in Athene. Dat was al mooi. Toen merkte ik ook hoe bijzonder men zo'n plak vindt. Ineens werd ik uitgenodigd door de Koningin."

Die medaille hangt nu uitgestald in de huiskamer?

"Nee, die ligt ergens in een doos buiten het gezichtsveld. Ik hecht meer waarde aan het moment. Het is maar blik. Met een gouden medaille zal dat niet anders zijn. De herinnering vind ik veel belangrijker, ook omdat ik het als een overwinning op mezelf zie."

En dan net als vorig jaar weer de Gehandicapte Sporter van het Jaar?

"Ach, dat was wel leuk, maar eerlijk gezegd heb ik daar weinig mee. Ik vond het eigenlijk leuker voor mijn zoon, die had ik meegenomen. Hij zag allemaal bekende sporters en had voor het eerst een smoking aan. Prachtig. Was hij mij mooi voor. Toen ik zeventien was, had ik dat echt nog niet aan."